

жіи дарже, и не мѣ даде: мѣтого ангелъ ѿбрѣ-
салъ, и нѣтого причестія пресватаѧ Богородица:
а ми мѣ рѣкла: таѧ пїща є тѣло сїна моєѡ, и
причестіасе ѿнио, който пости до часу сегѡ, и
можеша да се причестіша свѣтлъ хлѣбъ, а той рѣче:
да мѣ пошврѣше малко ангело со сватый ѿбрѣсъ.
Говори мѣ мати Божіѧ: ако щеши да тѣ ѿбрѣши,
да се традишъ каквото и драги те що се традатъ:
Зашо онъ се испотѣни ѿ работы, затова ги врїши:
а ты посты нѣмашъ, каквото да тѣ ѿбрѣши ан-
гели; кога чѣль това оупланисѧ, и ѿйшелъ при и-
гѹмена, и казалъ мѣ сїчко, що видѣла: говори
мѣ сватый Савва: това си видѣла заради ты да
се исправиши, защо братіѧ са достойны; затова,
и онъ ѿ тогиша фаналъ, да работи, и станалъ
каквото и драги братіѧ: Богѹ наше мѣ слава.

ЧѢДО 26.

С родившей отроча чerno, со отрочатемъ Бого-
родицею спасена.

Оу мѣсто нарицаемо нарина, тамъ тече велика
рѣка, въ това селѣ имало єдинъ человѣкъ богатъ,
ималъ многа слуги, и имала и єдина мѣрина
(арепина), и многа времѧ мѣ работилъ, и го ѿ-
вѣчалъ господаро. Женѣ господарска родила дѣте
чerno като арапче, а женѣ та мѣ выла честна и
чиста, не ходила съ драги мѣжъ, сама со своями
си: а имала голѣма милость на пресватаѧ Бого-
родица, за това и возлюбила и сватая Богороди-
ца, и сотворила милость съ неѧ, сїчи те человѣ-
ци дѣмали, това дѣте є ѿ харапина. Мѣжъ же
нейна не можилъ да терпи толкова хлѣбъ и сливъ:
помыслилъ да сїкіе дѣте то, и арапина и женѣ та,
ама Богородица го оудержала. Знаешъ че є та чи-
ста: Твой рѣказ на женѣ та си: землї здѣ жено твоя